

Til finansministeren (17/3 83) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke undskyldninger vil ministeren benytte for at påstå, at $\frac{2}{3}$ -lønglidnings-taktreguleringen ikke strider mod det taktreguleringsforbud, folketinget vedtog den 16. oktober 1982?«

Begrundelse

En af de virkelig gode folketingsvedtagelser 16. oktober 1982 var, at vi kom væk fra taktreguleringssystemet. Den offentlige lønføring skal dæmpes betydeligt, for at mange gode medarbejdere i den offentlige sektor kan blive motiveret til at forlade denne og søge over i privat produktionsvirksomhed.

Mens 16. oktober-dårligdommene er håndhævet strengt, forlyder det, at ministeren med tjenestemændene skal have aftalt, at de i oktober 1984 skal have udbetalt 66 $\frac{2}{3}$ pct. af den lønledning ud over 4 pct.-rammen, der finder sted på det private arbejdsmarked i 1983.

I svaret bedes anført den helt præcise bestemmelse, dennes anvendelsesområde, samt hvordan den er forenelig med 16. oktober-taktreguleringsforbudet.

Besvarelse (23/3 83):

Finansministeren (Christoffersen):

I den aftale, som regeringen den 7. marts 1983 indgik med Tjenestemændenes Fællesudvalg, er som en nydannelse indeholdt en særlig tilpasningsklausul. Klausulen har følgende indhold:

»1. Med det formål at sikre en ligelig lønudvikling mellem den private og den offentlige sektor aftales for aftaleperioden 1983-85 en tilpasningsklausul efter følgende retningslinjer:

Såfremt den gennemsnitlige timefortjeneste for samtlige arbejdere i hele landet som opgjort i Dansk Arbejdsgiverforenings arbejderlønstatistik for januar kvartal 1984 (kolonne 7) skulle være mere end 4 pct. højere end for samme tidsrum året før, vil det danne grundlag for en ekstraordinær forhøjelse af de offentligt ansattes løn.

En sådan lønforhøjelse vil finde sted med virkning fra 1. oktober 1984.

Der foretages modregning for den del af aftale- og overenskomstresultatet, der på det

offentlige område kommer til udbetaling pr. 1. april og 1. oktober 1983, jfr. bilag.

De offentligt ansattes samlede faste løn forhøjes med $\frac{2}{3}$ af den eventuelle stigningsprocent som opgjort ovenfor.

2. Der er enighed mellem parterne om, at lønudviklingen i det andet overenskomstår for såvel arbejdere som funktionærer vil indgå i forhandlingerne om en fornyelse af justeringsaftalen pr. 1. april 1985.«

Som det fremgår, adskiller tilpasningsklausulen sig på afgørende punkter fra tidligere taktreguleringsordninger. Blandt de væsentligste ændringer kan nævnes, at der med tilpasningsklausulen ikke ydes regulering for den lønudvikling, der var sket forud for januar kvartal 1983, og ej heller for den, som måtte finde sted i det andet overenskomstår.

For en ordens skyld skal jeg endvidere oplyse, at der i den lovgivning, som folketinget vedtog den 16. oktober 1982, og hvortil spørgeren henviser, skete suspension af dyrtidsreguleringsordningen for resten af overenskomstperioden 1981-83 og for perioden 1983-85. For taktreguleringsens vedkommende var der tale om et bortfald af hidtidige gunstige ordninger, men der var intet til hinder for at aftale en tilpasningsklausul af det nævnte begrænsede indhold, idet klausulen kun kan medføre regulering én gang i overenskomstperioden og ikke automatisk løber videre i den følgende periode.

Spm. nr. S 819

Til forsvarsministeren (17/3 83) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren oplyse antallet af hjemmevernsfolk opgjort og fordelt på følgende aldersgrupper: 18-25 år, 26-45 år og 46-65 år?«

Begrundelse

Da ministeren ifølge sit svar af 11. marts 1983 på spørgsmål nr. S 761 ikke er bekymret over den til tider lemfældige måde, man blandt hjemmevernsfolk omgås de udleverede våben og den udleverede ammunition på, men alene er bekymret for manglende effektivitet, såfremt våben og ammunition skulle opbevares i depoter, skal spørgeren gøre opmærksom på, at hendes bekymring til gengæld rækker for to.